

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (második tanács)

2017. szeptember 20.*ⁱ

„Fellebbezés – Európai uniós védjegy – 207/2009/EK rendelet – A 8. cikk (1) bekezdésének b) pontja – A »darjeeling« vagy »darjeeling collection de lingerie« szóelemet tartalmazó szó- és ábrás védjegyek – Az európai uniós együttes védjegyek jogosultjának felszólalása – A »Darjeeling« földrajzi jelzésből álló együttes védjegyek – A 66. cikk (2) bekezdése – Alapvető rendeltetés – Egyéni védjegybejelentésekkel való ütközés – Összetéveszthetőség – Fogalom – Az áruk vagy szolgáltatások hasonlósága – Értékelési szempontok – A 8. cikk (5) bekezdése”

A C-673/15. P–C-676/15. P. sz. egyesített ügyekben,

a **The Tea Board** (székhelye: Kalkutta [India], képviselik: M. Maier és A. Nordemann Rechtsanwältin)

fellebbezőnek

az Európai Unió Bírósága alapokmányának 56. cikke alapján 2015. december 15-én benyújtott négy fellebbezése tárgyában,

a többi fél az eljárásban:

az **Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)** (képviselet: J. Crespo Carrillo, meghatalmazotti minőségben)

alperes az elsőfokú eljárásban,

a **Delta Lingerie** (székhelye: Cachan [Franciaország], képviselik: G. Marchais és P. Martini-Berthon ügyvédek)

beavatkozó fél az elsőfokú eljárásban,

A BÍRÓSÁG (második tanács),

tagjai: M. Ilešič tanácselnök (előadó), A. Prechal, A. Rosas, C. Toader és E. Jarašiūnas bírák,

főtanácsnok: P. Mengozzi,

hivatalvezető: L. Hewlett főtanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2017. január 25-i tárgyalásra,

a főtanácsnok indítványának a 2017. május 31-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: angol.

Ítéletet

- 1 Fellebbezéseivel a The Tea Board azt kéri, hogy a Bíróság helyezze hatályon kívül az Európai Unió Törvényszékének 2015. október 2-i The Tea Board kontra OHIM – Delta Lingerie (Darjeeling) ítéletét (T-624/13, EU:T:2015:743); 2015. október 2-i The Tea Board kontra OHIM – Delta Lingerie (Darjeeling) ítéletét (T-625/13, nem tették közzé, EU:T:2015:742); 2015. október 2-i The Tea Board kontra OHIM – Delta Lingerie (DARJEELING collection de lingerie) ítéletét (T-626/13, nem tették közzé, EU:T:2015:741); és 2015. október 2-i The Tea Board kontra OHIM – Delta Lingerie (Darjeeling) ítéletét (T-627/13, nem tették közzé, EU:T:2015:740) (a továbbiakban együttesen: megtámadott ítéletek) azon részében, amelyben a Törvényszék részben elutasította az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) második fellebbezési tanácsának a The Tea Board és a Delta Lingerie közötti felszólalási eljárásokkal kapcsolatban 2013. szeptember 11-én és 17-én hozott határozatait (R 1387/2012–2, R 1501/2012–2, R 1502/2012–2 és R 1504/2012-2. sz. ügyek, a továbbiakban: vitatott határozatok) ellen benyújtott hatályon kívül helyezés iránti kereseteit.
- 2 Csatlakozó fellebbezésében a Delta Lingerie azt kéri, hogy a Bíróság helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéleteket azon részeikben, amelyekben a Törvényszék hatályon kívül helyezte a vitatott határozatokat.

Jogi háttér

- 3 Az 1994. április 15-én Marrakechben aláírt és a többoldalú tárgyalások uruguayi fordulóján (1986–1994) elért megállapodásoknak a Közösség nevében a hatáskörébe tartozó ügyek tekintetében történő megkötéséről szóló, 1994. december 22-i 94/800/EK tanácsi határozattal jóváhagyott, a Kereskedelmi Világszervezet (WTO) létrehozásáról szóló egyezmény 1 C. mellékletét képező, a szellemi tulajdonjogok kereskedelmi vonatkozásairól szóló megállapodás (HL 1994. L 336., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 21. kötet, 80. o.; kihirdette: az 1998. évi IX. törvény; a továbbiakban: TRIPS-megállapodás) 22. cikke, amely „A földrajzi megjelölések oltalma” címet viseli, (2) bekezdésének a) pontjában a következőképpen rendelkezik:

„(2) A földrajzi megjelölések vonatkozásában a Tagok biztosítják a jogi eszközöket az érdekelt felek számára, hogy megakadályozzák:

- a) termék megjelölésében vagy külső kialakításában olyan eszközök használatát, amelyek az áru földrajzi eredetével kapcsolatban a közönség megtévesztésére alkalmas módon arra mutatnak vagy azt sugallják, hogy a kérdéses termék olyan földrajzi területről származik, amely eltér annak tényleges származási helyétől;

[...]”

- 4 Az európai uniós védjegyéről szóló, 2009. február 26-i 207/2009/EK tanácsi rendelet (HL 2009. L 78., 1. o.; helyesbítés: HL 2017. L 142., 104. o.) 4. cikke az alábbiak szerint rendelkezik:

„[Európai uniós] védjegyoltalom tárgya lehet minden grafikailag ábrázolható megjelölés, így különösen szó – beleértve a személyneveket –, ábra, kép, alakzat, betű, szám, továbbá az áru vagy a csomagolás formája, ha e megjelölés alkalmas arra, hogy valamely vállalkozás áruit vagy szolgáltatásait megkülönböztesse más vállalkozások áruitól vagy szolgáltatásaitól.”

- 5 Ugyanezen rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja így szól:

„A megjelölés nem részesülhet védjegyoltalomban, ha

[...]

c) kizárólag olyan jelekből vagy adatokból áll, amelyeket a forgalomban az áru vagy a szolgáltatás fajtája, minősége, mennyisége, rendeltetése, értéke, földrajzi származása, előállítási vagy teljesítési ideje, illetve egyéb jellemzője feltüntetésére használhatnak.”

6 Az említett rendelet 8. cikke (1) és (5) bekezdésének szövege a következő:

„(1) A korábbi védjegy jogosultjának felszólalása alapján a megjelölés nem részesülhet védjegyoltalomban, ha

[...]

b) azt azon a területen, ahol a korábbi védjegy oltalom alatt áll, a fogyasztók összetéveszthetik a korábbi védjeggyel való azonossága vagy hasonlósága, valamint az érintett áruk, illetve szolgáltatások azonossága vagy hasonlósága miatt; az összetéveszthetőség magában foglalja azt az esetet is, ha a fogyasztók a megjelölést gondolati képzettársítás (asszociáció) útján kapcsolhatják a korábbi védjegyhez.

[...]

(5) A (2) bekezdés szerinti, lajstromozott korábbi védjegy jogosultjának felszólalása alapján nem részesülhet továbbá oltalomban a korábbi védjeggyel azonos vagy ahhoz hasonló megjelölés, függetlenül attól, hogy az árujegyzékben szereplő áruk, illetve szolgáltatások azonosak vagy hasonlóak-e, vagy sem, azokkal az árukkal vagy szolgáltatásokkal összevetve, amelyek tekintetében a korábbi védjegyet lajstromozták, feltéve hogy korábbi [európai uniós] védjegy esetében a védjegy az [Európai Unióban], korábbi nemzeti védjegy esetében pedig a védjegy az érintett tagállamban jóhírnevet élvez, és a megjelölés alapos ok nélkül történő használata sértené vagy tisztességtelenül kihasználná a korábbi védjegy megkülönböztető képességét vagy jóhírnevét.”

7 Ugyanezen rendelet „[Európai uniós] együttes védjegy” címet viselő 66. cikke a következőket írja elő:

„(1) Az [európai uniós] együttes védjegy olyan [európai uniós] védjegy [helyesen: európai uniós együttes védjegy lehet az olyan, a bejelentés során ekként megjelölt európai uniós védjegy], amely alkalmas arra, hogy a védjegyjogosult szervezet tagjainak áruit vagy szolgáltatásait más vállalkozások áruitól vagy szolgáltatásaitól megkülönböztesse. [Európai uniós] együttes védjegy lajstromozására irányuló bejelentést nyújthat be a gyártók, az előállítók, a szolgáltatást nyújtók vagy a forgalmazók olyan szervezete, amely a rá irányadó jogszabályok szerint saját nevében jogokat szerezhet, kötelezettségeket vállalhat, szerződést köthet vagy egyéb jogcselekményeket végezhet, perelhet és perelhető, továbbá a jogi személyiséggel rendelkező közjogi szervezet.

(2) A 7. cikk (1) bekezdésének c) pontjától eltérően az (1) bekezdésben említett [európai uniós] együttes védjegy esetén a megjelölés oltalomban részesülhet akkor is, ha a forgalomban az a kizárólag az áru vagy a szolgáltatás földrajzi származásának feltüntetéséből áll. Ebben az esetben az együttes [európai uniós] védjegy jogosultja nem tilthat el mást attól, hogy gazdasági tevékenysége körében, az üzleti tisztesség követelményeivel összhangban használja a védjegyoltalom alatt álló megjelölést; a védjegyoltalom alapján a jogosult nem léphet fel különösen a földrajzi név használatára jogosult személlyel szemben.

(3) Az [európai uniós] együttes védjegyre az e rendeletben foglalt rendelkezéseket a 67–74. cikkeken foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.”

- 8 A 207/2009 rendelet „Szabályzat az együttes védjegyhez” című 67. cikkének (2) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„A szabályzatnak tartalmaznia kell az [európai uniós] együttes védjegy használatára jogosult személyek felsorolását, a védjegyjogosult szervezetben való tagság feltételeit, valamint – ha van ilyen – a védjegy használatának feltételeit, ideértve az azok megsértése esetére kilátásba helyezett jogkövetkezményeket is. A 66. cikk (2) bekezdésében említett [európai uniós] együttes védjegy használatára vonatkozó szabályzatban lehetővé kell tenni mindazok csatlakozását a védjegyjogosult szervezethez, akiknek áruai vagy szolgáltatásai az érintett földrajzi helyről származnak.”

- 9 A mezőgazdasági termékek és az élelmiszerek minőségrendszereiről szóló, 2012. november 21-i 1151/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2012. L 343., 1. o.; helyesbítés: HL 2013. L 55., 27. o.) 5. cikke (2) bekezdésében előírja:

„E rendelet alkalmazásában a „földrajzi jelzés” elnevezés olyan terméket jelöl:

- a) amely egy meghatározott helyről, régióból vagy országból származik;
- b) amelynek valamely tulajdonsága, hírneve vagy más jellemzője alapvetően földrajzi eredetének tulajdonítható; valamint
- c) amely előállításának legalább egy szakasza a meghatározott földrajzi területen történik.”

- 10 E rendelet 13. cikke (1) bekezdésének c) és d) pontja a következőképpen rendelkezik:

„(1) A bejegyzett elnevezések a következőkkel szemben élveznek oltalmat:

[...]

- c) bármely egyéb, a termék származására, eredetére, jellegére vagy alapvető tulajdonságaira vonatkozó, a belső vagy a külső csomagoláson, az adott termékhez kapcsolódó reklámanyagon vagy dokumentumon elhelyezett hamis vagy megtévesztő megjelölés, valamint a termék származását illetően hamis benyomást keltő dobozba történő csomagolás;
- d) bármilyen egyéb olyan gyakorlat, amely a termék valódi származása tekintetében a fogyasztó megtévesztéséhez vezethet.

[...]”

- 11 A hivatkozott rendelet „A védjegyek, az eredetmegjelölések és a földrajzi jelzések közötti kapcsolat” című 14. cikke az (1) bekezdésében kimondja:

„Ha egy eredetmegjelölés vagy földrajzi jelzés e rendelet értelmében bejegyzésre került, az eredetmegjelöléssel vagy földrajzi jelzéssel kapcsolatos bejegyzési kérelem Bizottsághoz való benyújtásának időpontját követően benyújtott minden olyan védjegybejelentést el kell utasítani, amelynek tárgya olyan megjelölés, amelynek használata ellentétes lenne a 13. cikk (1) bekezdésével, és ugyanolyan jellegű termékekre vonatkozik, mint a már bejegyzett elnevezés.”

Előzmények

- 12 A jogviták előzményei a megtámadott ítéletek alapján a következőképpen foglalhatók össze.

13 2010. október 21-én és 22-én a Delta Lingerie a 207/2009 rendelet alapján európai uniós védjegybejelentéseket nyújtott be az EUIPO-hoz.

14 A lajstromozni kért védjegyek az alábbiak voltak:

- az alábbiakban megjelenített, világoszöld négyzetbe helyezett, fehér betűkkel írt „darjeeling” szóelemet tartalmazó ábrás megjelölés:

- az alábbiakban megjelenített, világoszöld négyzetbe helyezett, fehér betűkkel írt „darjeeling collection de lingerie” szóelemeket tartalmazó ábrás megjelölés:

- az alábbiakban megjelenített, fehér alapon fekete betűkkel írt „darjeeling collection de lingerie” szóelemeket tartalmazó ábrás megjelölés:

- az alábbiakban megjelenített, fehér alapon fekete betűkkel írt „darjeeling” szóelemet tartalmazó ábrás megjelölés:

15 A bejelentést a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó,

felülvizsgált és módosított, 1957. június 15-i Nizzai Megállapodás (a továbbiakban: Nizzai Megállapodás) szerinti 25., 35. és 38. osztályba tartozó árukkal és szolgáltatásokkal kapcsolatban tették, az egyes osztályoknak megfelelő alábbi leírással:

- 25. osztály: „Női alsóruházat és nappali és éjszakai fehéreneműk, többek közt csípőszorítók, bodyk, pánt nélküli felsőrészek, derékszorítók, melltartók, francia bugyik, bugyik, tangák, rövid topok, pántos bikinifelső, boxeralsók, harisnyakötők, harisnyatartók, zoknitartók, ingblúzok, bébidollok, harisnyanadrágok, harisnyák, fürdőruhák; ruházati cikkek, kötött ruhadarabok, fehéreneműk, trikók, pólók, fűzők, blúzok, bébidollok, boák, munkaköpenyek, kezeslábasok, melegítőfelsők, bodyk, pizsamák, hálóingek, nadrágok, házinadrágok, vállkendők, háziköntösök, pongyolák, fürdőköpenyek, fürdőruhák, fürdőnadrágok, alsószoknyák, kendők”;
- 35. osztály: „Női alsóneműk és női fehéreneműk, parfümök, piperevizek és kozmetikai szerek, háztartási és fürdéshez való vászonnemű kiskereskedelmi értékesítése; üzleti tanácsadási szolgáltatások kiskereskedelmi elárúsítóhelyek és beszerzési központok létrehozásához és üzemeltetéséhez, kiskereskedelmi értékesítéshez és reklámozáshoz; értékesítési promóció (harmadik fél számára), reklámozás, kereskedelmi ügyek igazgatása, kereskedelmi igazgatás, online reklámozás számítógépes hálózaton, reklámanyagok (szórólapok, prospektusok, ingyenes újságok, áruminták) terjesztése, újság-előfizetési szolgáltatások harmadik fél számára; üzleti információ vagy információkérés; kereskedelmi vagy reklámcélú rendezvények, kiállítások szervezése, reklámkészítés, reklámhelyek bérlése, rádiós és televíziós reklámozás, reklámszponzorálás”;
- 38. osztály: „Távközlés, üzenetek és képek számítógéppel támogatott küldése, termékbemutatók interaktív televíziós közvetítésének szolgáltatása, számítógép-terminálokon keresztül megvalósított összeköttetések, összeköttetések (közvetítés) nyitott vagy zárt számítógépes világhálózatokon keresztül”.

16 E védjegybejelentéseket a *Közösségi Védjegyértesítő* 2011. január 7-i 4/2011. számában tették közzé.

17 2011. április 7-én a The Tea Board, a teáról szóló 1953-as 29. sz. indiai törvény által létrehozott és a teatermesztés igazgatására felhatalmazott jogi személy felszólalást nyújtott be a bejelentett védjegyeknek a jelen ítélet 15. pontjában említett áruk és szolgáltatások vonatkozásában történő lajstromozásával szemben.

18 A felszólalás az alábbi korábbi védjegyeken alapult:

- a 2006. március 31-én 4325718 számon lajstromozott korábbi DARJEELING európai uniós együttes védjegy;
- az alábbiakban megjelenített, 2010. április 23-án 8674327 számon lajstromozott korábbi európai uniós együttes ábrás védjegy:

19 A két európai uniós együttes védjegy a Nizzai Megállapodás 30. osztályába tartozó árukat jelöl, és az alábbi leírásnak felel meg: „Tea”.

20 A felszólalás alátámasztásaként hivatkozott jogalap a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja, valamint (5) bekezdése volt.

- 21 A 2012. május 31-én, június 11-én és július 10-én hozott négy határozattal a felszólalási osztály elutasította a szóban forgó védjegyek lajstromozásával szemben előterjesztett felszólalást. 2012. július 27-én és augusztus 10-én a The Tea Board fellebbezést nyújtott be az EUIPO-hoz, kérve e határozatok hatályon kívül helyezését.
- 22 A megtámadott ítéletekből kitűnik, hogy e fellebbezések keretében a The Tea Board által az EUIPO második fellebbezési tanácsa (a továbbiakban: fellebbezési tanács) előtt benyújtott bizonyítékokból kitűnik, hogy a „darjeeling” szóelem, azaz az ütköző védjegyek közös szóeleme teákra vonatkozó, oltalom alatt álló földrajzi jelzésnek minősül, amelyet egy 2007. november 12-én érkezett kérelem alapján az egy elnevezésnek az oltalom alatt álló eredetmegjelölések és földrajzi jelzések nyilvántartásába való bejegyzéséről (Darjeeling [OFJ]) szóló, 2011. október 20-i 1050/2011/EU bizottsági végrehajtási rendelet (HL 2011. L 276., 5. o.) alapján fogadtak el. E végrehajtási rendeletet a mezőgazdasági termékek és élelmiszerek földrajzi jelzéseinek és eredetmegjelöléseinek oltalmáról szóló, 2006. március 20-i 510/2006/EK tanácsi rendelet (HL 2006. L 93., 12. o.) alapján fogadták el, amelynek helyébe időközben az 1151/2012/EU rendelet lépett.
- 23 A vitatott határozatokkal a fellebbezési tanács elutasította a fellebbezéseket, és helybenhagyta a felszólalási osztály határozatait. Különösen, a fellebbezési tanács megállapította, hogy mivel az ütköző védjegyek árujegyzékében szereplő áruk és szolgáltatások nem hasonlók, nem állt fenn a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében vett összetéveszthetőség. Hasonlóképpen, a fellebbezési tanács elutasította az említett rendelet 8. cikke (5) bekezdésének állítólagos megsértését azzal az indokkal, hogy a The Tea Board által szolgáltatott bizonyítékok nem elegendők az említett cikk alkalmazási feltételei teljesülésének a megállapításához.

A Törvényszék előtti eljárás és a megtámadott ítéletek

- 24 A Törvényszék Hivatalához 2013. november 25-én benyújtott négy keresetlevelével a The Tea Board négy keresetet nyújtott be a négy vitatott határozat hatályon kívül helyezése iránt.
- 25 Keresetei alátámasztására a The Tea Board két jogalapra hivatkozott. Az első, a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontjának megsértésére alapított jogalap értelmében a fellebbezési tanács tévedett az európai uniós együttes védjegyeknek e rendelet 66. cikkének (2) bekezdésén alapuló alapvető rendeltetését illetően, a második jogalap pedig az említett rendelet 8. cikke (5) bekezdésének a megsértésén alapul.
- 26 A megtámadott ítéleteivel a Törvényszék egyrészt az első jogalapot mint megalapozatlant elutasította, lényegében úgy tekintve, hogy az európai uniós együttes védjegyek – ideértve az érintett áruk földrajzi származásának megjelölésére szolgáló jelzéseket – alapvető rendeltetése nem különbözik az egyedi európai uniós védjegyekétől, és a jelen esetben az összetévesztés veszélyének fennállását nem lehetett megállapítani, mivel az ütköző áruk és szolgáltatások nem azonosak, illetve hasonlóak.
- 27 Másrészt a Törvényszék részben helyt adott a második jogalapnak. Tekintettel arra az elméleti feltevésre, hogy a korábbi védjegyek kivételesen nagy jóhírnevet élveznek, amelyre a fellebbezési tanács a 207/2009 rendelet 8. cikke (5) bekezdésének az alkalmazására irányuló vizsgálatát alapította, a Törvényszék úgy ítélte, hogy a fellebbezési tanács tévesen zárta ki a bejelentett védjegyek tisztességtelen használatából eredő előny veszélyének a fennállását a védjegybejelentési kérelmek alapját képező, a Nizzai Megállapodás 25. osztályba tartozó áruk összessége, valamint ugyanezen Megállapodás 35. osztályához tartozó „női alsóneműk és női fehérneműk, parfümök, piperevizek és kozmetikai szerek, háztartási és fürdéshez való vászonnemű kiskereskedelmi értékesítése” szolgáltatások vonatkozásában. A Törvényszék ebből a szempontból hatályon kívül helyezte a vitatott határozatokat.

A Bíróság előtti eljárás és a felek kérelmei

- 28 Mindegyik fellebbezése esetében a The Tea Board azt kéri, hogy a Bíróság:
- helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet abban a részében, amelyben a Törvényszék elutasította a keresetet;
 - ha szükséges, utalja vissza az ügyet a Törvényszék elé;
 - az EUIPO-t kötelezze a költségek viselésére.
- 29 A Bíróság elnöke 2016. február 12-i végzésében az írásbeli és a szóbeli szakasz lefolytatása, valamint az ítélethozatal céljából egyesítette az ügyeket.
- 30 Az EUIPO és a Delta Lingerie azt kéri, hogy a Bíróság utasítsa el a fellebbezéseket, és a The Tea Boardot kötelezze a költségek viselésére.
- 31 Csatlakozó fellebbezésében a Delta Lingerie azt kéri, hogy a Bíróság:
- helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéleteket azon részeikben, amelyekben a Törvényszék hatályon kívül helyezte a vitatott határozatokat;
 - ha szükséges, utalja vissza az ügyet a Törvényszék elé;
 - a The Tea Boardot kötelezze a költségek viselésére.
- 32 Az EUIPO és a The Tea Board azt kéri, hogy a Bíróság utasítsa el a csatlakozó fellebbezést, és a Delta Lingerie-t kötelezze a saját költségeinek viselésére.

A fellebbezésekről

- 33 A The Tea Board két jogalapra hivatkozik, ezek közül az első a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértésén, a második pedig e rendelet 8. cikke (5) bekezdésének megsértésén alapul.

Az első jogalapról

A felek érvei

- 34 Először is a The Tea Board előadja, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, illetve elferdítette a tényeket azáltal, hogy a megtámadott ítéletek 39–41. pontjában azt állapította meg, hogy a 207/2009 rendelet 66. cikke (2) bekezdése értelmében a forgalomban „az áru vagy a szolgáltatás földrajzi származásának” feltüntetésére használható jelekből vagy adatokból álló együttes védjegy alapvető rendeltetése nem különbözik az ugyanazon cikk (1) bekezdése szerinti európai uniós együttes védjegy alapvető rendeltetésétől, ennél fogva a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor azt állapította meg, hogy a védjegyek alapvető rendeltetése mindkét esetben a kereskedelmi származás megjelölésére szolgál.
- 35 A The Tea Board e tekintetben először is előadja, hogy a 207/2009 rendelet 66. cikkének (2) bekezdése kivételt képez az ugyanezen rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontjában megjelölt feltétlen kizáró okok alól, amely kifejezetten lehetővé teszi egy szervezet tagjai számára, hogy egy európai uniós együttes védjegy oltalma alatt álló megjelölést kisajátítsanak.

- 36 Ezt követően, a hivatkozott rendelet 67. cikkének (2) bekezdése értelmében, az európai uniós együttes védjegy használatára vonatkozó szabályzatban lehetővé kellene tenni mindazok csatlakozását az adott védjegy jogosultjaként feltüntetett szervezethez, akiknek áruai vagy szolgáltatásai az érintett földrajzi helyről származnak, és következésképpen a földrajzi megjelölésből álló európai uniós együttes védjegy soha nem alkalmas arra, hogy megkülönböztesse a védjegyjogosult szervezet tagjainak áruit és szolgáltatásait más vállalkozások áruitól és szolgáltatásaitól. E tekintetben a Bíróság a 2011. március 29-i Anheuser-Busch kontra Budějovický Budvar ítéletében (C-96/09 P, EU:C:2011:189, 147. pont) úgy határozott, hogy a földrajzi jelzés rendeltetése arra irányul, hogy biztosítsa a fogyasztók számára a termékek földrajzi származását és azok egyedi minőségét.
- 37 Végül, a 207/2009 rendeletet az 1151/2012 rendelet 13. cikke (1) bekezdésének c) és d) pontja, valamint a TRIPS-megállapodás 22. cikke fényében kellene értelmezni, amely előírja, hogy a tagoknak biztosítaniuk kell a jogi eszközöket az érdekelt felek számára, hogy megakadályozzák a termék megjelölésében vagy külső kialakításában olyan eszközök használatát, amelyek az áru földrajzi eredetével kapcsolatban a közönség megtévesztésére alkalmas módon arra mutatnak vagy azt sugallják, hogy a kérdéses termék olyan földrajzi területről származik, amely eltér annak tényleges származási helyétől.
- 38 Másodszor, a Törvényszék tévesen alkalmazhatta a jogot, illetve elferdítette a tényeket, amikor a megtámadott ítéletek 49., 51–53., valamint 60. cikkében azt állapította meg, hogy a 207/2009 rendelet 66. cikke (2) bekezdésének értelmében vett, az érintett áruk földrajzi származásának megjelölésére hivatott együttes védjegy esetén nem lehet figyelembe venni a szóban forgó áruk vagy szolgáltatások valós vagy feltételezett származását ezen áruknak és szolgáltatásoknak a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának alkalmazása céljából történő összehasonlítása során.
- 39 Harmadszor, a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, illetve elferdítette a tényeket, amikor a megtámadott ítéletek 60. cikkében azt állapította meg, hogy a 207/2009 rendelet 66. cikkének (2) bekezdésének értelmében vett együttes védjegy esetén az összetéveszthetőségnek a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának alkalmazása céljából történő átfogó értékelése során nem lehet figyelembe venni a megjelölt áruk vagy szolgáltatások valós vagy feltételezett származását, és hogy nincs jelentősége annak, hogy a vásárlóközönség azt hiheti-e, hogy a szóban forgó áruk, illetve az azok előállításához használt nyersanyagok vagy a szóban forgó védjegyekkel megjelölt szolgáltatások azonos földrajzi származással bírhatnak.
- 40 Az EUIPO és a Delta Lingerie vitatják a The Tea Board érvelését.

A Bíróság álláspontja

- 41 Mindenekelőtt a The Tea Board által hivatkozott elferdítésekkel kapcsolatban emlékeztetni kell arra, hogy az elferdítésre vonatkozó kifogás kivételes jellegére tekintettel, az EUMSZ 256. cikkből, az Európai Unió Bírósága alapokmányának 58. cikke (1) bekezdéséből és a Bíróság eljárási szabályzata 168. cikke (1) bekezdésének d) pontjából különösen az következik, hogy a fellebbezőnek pontosan meg kell jelölnie a Törvényszék által állítólagosan elferdített elemeket, és bizonyítania kell azokat az értékelési hibákat, amelyek mérlegelése szerint ehhez az elferdítéshez vezettek. Az ilyen elferdítésnek nyilvánvalóan ki kell tűnnie az ügy irataiból anélkül, hogy szükséges lenne a tényállás és a bizonyítékok újbóli értékelése (2017. május 11-i Yoshida Metal Industry kontra EUIPO ítélet, C-421/15 P, EU:C:2017:360, 23. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 42 Meg kell azonban állapítani, hogy a The Tea Board által hivatkozott állítólagos elferdítéseket nem támasztották alá, ezért e kifogást mint megalapozatlant el kell utasítani.

- 43 A The Tea Board által hivatkozott téves jogalkalmazásra vonatkozóan meg kell állapítani, hogy a megtámadott ítéletek 41–43. pontjában a Törvényszék lényegében úgy ítélte meg, hogy az európai uniós együttes védjegy alapvető rendeltetése az, hogy megkülönböztesse a védjegyjogosult szervezet tagjainak áruit vagy szolgáltatásait más vállalkozások áruitól vagy szolgáltatásaitól, és nem az, hogy ezen áruk vagy szolgáltatások földrajzi származását megkülönböztesse.
- 44 E körülményre tekintettel a szóban forgó ítéletek 49., valamint 51–53. pontjában a Törvényszék úgy ítélte meg, hogy mivel a felszólalási eljárás keretében az ütköző megjelölések egyrésztől együttes védjegyek, másrésztől egyedi védjegyek, a megjelölt áruk és szolgáltatások összehasonlítását ugyanazon szempontok alapján kell elvégezni, mint amelyek akkor alkalmazandók, amikor két egyedi védjeggel megjelölt áruk és szolgáltatások hasonlóságát vagy azonosságát értékelik. Ennélfogva a Törvényszék elutasította a The Tea Board azon érvelését, amely szerint az a tény, hogy a vásárlóközönség úgy vélheti, hogy az ütköző megjelölésekkel megjelölt áruk és szolgáltatások földrajzi származása azonos, olyan szempontot képezhet, amely elegendő lehet azok hasonlóságának vagy azonosságának a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának alkalmazása céljából történő megállapításához.
- 45 Végül a megtámadott ítéletek 60. pontjából kitűnik, hogy a Törvényszék elutasította a The Tea Board azon érvelését, amely szerint az európai uniós együttes védjegyek és az egyedi védjegyek közötti összetéveszthetőség értékelése során e veszély abban áll, hogy a vásárlóközönség azt hiheti, hogy az ütköző megjelölésekkel megjelölt áruk vagy szolgáltatások, illetve az azok előállításához használt nyersanyagok azonos földrajzi származással bírhatnak.
- 46 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy e rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében, amely a 207/2009 rendelet 67–74. cikke szerinti ellentétes rendelkezés hiányában ugyanezen rendelet 66. cikkének (3) bekezdése alapján az európai uniós együttes védjegyekre is alkalmazandó, a korábbi védjegy jogosultjának felszólalása alapján a megjelölés nem részesülhet védjegyoltalomban, ha azt azon a területen, ahol a korábbi védjegy oltalom alatt áll, a fogyasztók összetéveszthetik a korábbi védjeggel való azonossága vagy hasonlósága, valamint a védjeggel megjelölt termékek vagy szolgáltatások azonossága vagy hasonlósága miatt.
- 47 Az állandó ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának alkalmazásában az összetéveszthetőség előfeltétele, hogy mind a bejelentett, mind a korábbi védjegy azonos vagy hasonló legyen, és a védjegybejelentésben szereplő áruk vagy szolgáltatások azonosak vagy hasonlóak legyenek a korábbi védjegy áruhoz vagy szolgáltatásaihoz, és e feltételeknek együttesen kell teljesülniük (2014. január 23-i OHIM kontra riha WeserGold Getränke ítélet, C-558/12 P, EU:C:2014:22, 41. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 48 Egy ugyancsak állandó ítélkezési gyakorlat szerint az érintett áruk és szolgáltatások hasonlóságának mérlegelésénél figyelembe kell venni minden olyan releváns tényezőt, amely ezen áruk és szolgáltatások közötti kapcsolatra vonatkozik. E tényezők magukba foglalják különösképpen azok jellegét, rendeltetését, használatát, valamint egymást helyettesítő vagy egymást kiegészítő jellegét (lásd többek között: 2006. május 11-i Sunrider kontra OHIM ítélet, C-416/04 P, EU:C:2006:310, 85. pont; 2008. december 18-i Les Éditions Albert René kontra OHIM ítélet, C-16/06 P, EU:C:2008:739, 65. pont).
- 49 A jelen esetben a The Tea Board lényegében azt állítja, hogy tekintettel arra, hogy álláspontja szerint a forgalomban az áru vagy a szolgáltatás földrajzi származásának feltüntetésére használható jelekből vagy adatokból álló európai uniós együttes védjegyek alapvető rendeltetése ezen áruk vagy szolgáltatások együttes földrajzi származásának a megjelölése, a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor nem tekintette releváns tényezőnek a szóban forgó áruk vagy szolgáltatások valós vagy feltételezett együttes földrajzi származását azok hasonlóságának a jelen ítélet 48. pontja szerinti értékelése során.

- 50 Meg kell állapítani, hogy ez az érvelés azon a feltevésen alapul, hogy a 207/2009 rendelet 66. cikkének (2) bekezdése szerinti európai uniós együttes védjegyek alapvető rendeltetése eltér az e rendelkezés (1) bekezdésében szabályozott védjegyekétől. Márpedig ez a feltevés téves. Először is, ugyanis, amint az magából a 207/2009 rendelet 66. cikke (2) bekezdésének a szövegezéséből kitűnik, a jelekből vagy adatokból álló, a forgalomban az áruk vagy a szolgáltatások földrajzi származásának feltüntetésére használható európai uniós együttes védjegyek megegyeznek az ugyanezen cikk (1) bekezdése szerinti európai uniós együttes védjegyekkel. Márpedig a hivatkozott (1) bekezdés szerint kizárólag olyan megjelölések minősülhetnek európai uniós együttes védjegyeknek, amelyek alkalmasak arra, hogy a védjegyjogosult szervezet tagjainak áruit vagy szolgáltatásait más vállalkozások áruitól vagy szolgáltatásaitól megkülönböztessék.
- 51 Ráadásul a 207/2009 rendelet 4. cikke, amely ugyanezen rendelet 66. cikke (3) bekezdése alapján az együttes védjegyekre is alkalmazandó, lényegében úgy rendelkezik, hogy kizárólag olyan megjelölések minősülhetnek európai uniós védjegyeknek, amelyek alkalmasak arra, hogy az e megjelölésekkel ellátott áruk vagy szolgáltatások kereskedelmi származását megkülönböztessék.
- 52 E tekintetben a Bíróság több alkalommal megállapította, hogy a védjegy alapvető rendeltetése az áru származásának a biztosítása a fogyasztók számára, abban az értelemben, hogy a védjegyek köszönhetően lehet a védjeggyel jelölt árut vagy szolgáltatást egy adott vállalkozástól származóként azonosítani, és ezáltal más vállalkozások áruitól és szolgáltatásaitól megkülönböztetni (2014. március 6-i Backaldrin Österreich The Kornspitz Company ítélet, C-409/12, EU:C:2014:130, 20. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 53 Ráadásul bár a Bíróság már elismerte, hogy egy védjegy a származásjelző rendeltetésén túlmenően más, a harmadik személyek általi használatnál szembeni oltalomra szintén méltó rendeltetést is betölthet, így a védjeggyel érintett áru vagy szolgáltatás minőségének tanúsítását vagy a kommunikációval, a befektetésekkel, illetve a reklámmal kapcsolatos funkciót, a Bíróság mindig ugyanígy kiemelte, hogy a védjegy alapvető rendeltetése a származásjelzési rendeltetésében lakozik (lásd ebben az értelemben: 2010. március 23-i Google France és Google ítélet, C-236/08–C-238/08, EU:C:2010:159, 77. és 82. pont; 2011. szeptember 22-i Interflora és Interflora British Unit ítélet, C-323/09, EU:C:2011:604, 37–40. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 54 Ennélfogva az az álláspont, miszerint a 207/2009 rendelet 66. cikkének (2) bekezdése szerinti európai uniós együttes védjegyek alapvető rendeltetése az e védjeggyel érintett áruk és szolgáltatások földrajzi, nem pedig kereskedelmi származásának a megjelölése, ezen alapvető rendeltetés téves értelmezését jelentené.
- 55 Ennek a következtetésnek nem mondanak ellent azok az érvek, amelyeket a The Tea Board a 207/2009 rendelet 67. cikkének (2) bekezdésére, illetve a 2011. március 29-i Anheuser-Busch kontra Budějovický Budvar ítéletből származó joggyakorlatra (C-96/09 P, EU:C:2011:189, 147. pont) alapít, és amelyek szerint a 207/2009 rendelet 66. cikkének (2) bekezdése szerinti európai uniós együttes védjegy természetéből adóan alkalmatlan ilyen megkülönböztető szerep betöltésére.
- 56 Noha a The Tea Board 207/2009 rendelet 67. cikke (2) bekezdésén alapuló érvelése kevésbé átláthatónak és bizonyítékokkal alá nem támasztottnak bizonyul, meg kell állapítani, hogy a 2011. március 29-i Anheuser-Busch kontra Budějovický Budvar ítéletben (C-96/09 P, EU:C:2011:189, 147. pont) a Bíróság pusztán azt állapította meg, hogy a földrajzi jelzés alapvető rendeltetése arra irányul, hogy biztosítsa a fogyasztók számára a termékek földrajzi származását és azok egyedi minőségét. A Bíróság ugyanakkor semmilyen értékelést nem szolgáltatott a 207/2009 rendelet 66. cikkének (2) bekezdése szerinti európai uniós együttes védjegyek alapvető rendeltetését illetően.

- 57 Másodsor, bár – amint azt a The Tea Board állítja – a 207/2009 rendelet 66. cikkének (2) bekezdése kivételt képez a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja által szabályozott feltétlen kizáró ok alól, e körülmény nem alkalmas annak megcáfolására, hogy a 207/2009 rendelet 66. cikkének (2) bekezdése szerinti európai uniós együttes védjegy alapvető rendeltetése az e védjeggyel értékesített áruk kereskedelmi származásának, nem pedig együttes földrajzi származásának a biztosítása.
- 58 Ezenkívül, amint azt a főtanácsnok indítványának 34–36. pontjában megállapította, a 207/2009 rendelet 66. cikke (2) bekezdésében rögzített, ugyanezen rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja alóli kivétel létjogosultsága a hivatkozott (2) bekezdés által célzott együttes védjegyekkel érintett megjelölés jellegén alapul.
- 59 E tekintetben a Bíróság már megállapította, hogy a hivatkozott 7. cikk (1) bekezdésének c) pontja közérdekű célt szolgál, amely megköveteli, hogy azokat a megjelöléseket vagy jelzéseket, amelyeket a védjegybejelentéssel érintett áruk vagy szolgáltatások jellemzőinek feltüntetésére használhatnak – ideértve az együttes védjegyeket, az összetett vagy ábrás védjegyeket –, bárki szabadon használhassa. E rendelkezés alapján tehát az ilyen megjelöléseket vagy jelzéseket nem lehet egyetlen vállalkozás számára fenntartani csak azért, mert egyedi védjegyként lajstromozták őket (lásd ebben az értelemben: 1999. május 4-i Windsurfing Chiemsee ítélet, C-108/97 és C-109/97, EU:C:1999:230, 25. pont; 2007. április 19-i OHIM kontra Celltech ítélet, C-273/05 P, EU:C:2007:224, 75. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 60 Márpedig a 207/2009 rendelet 66. cikke (2) bekezdésén alapuló európai uniós együttes védjegy nem sért ilyen közérdekű célt, ha egyrészt – a (2) bekezdés utolsó mondatával összhangban – nem teszi lehetővé a védjegyjogosult számára azt, hogy mást eltiltsa attól, hogy gazdasági tevékenysége körében, az üzleti tisztesség követelményeivel összhangban használja e megjelölést vagy jelzést; másrészt, ugyanezen rendelet 67. cikkének (2) bekezdése előírja, hogy a 66. cikk (2) bekezdésében említett védjegy használatára vonatkozó szabályzatban lehetővé kell tenni mindazok csatlakozását a védjegyjogosult szervezethez, akiknek áruai vagy szolgáltatásai az érintett földrajzi helyről származnak.
- 61 Harmadszor, a The Tea Board feltevésének alátámasztására nem hivatkozhat sem az 1151/2012 rendelet 13. cikke (1) bekezdésének c) és d) pontjára, sem a TRIPS-megállapodás 22. cikkére, amelyek az oltalom alatt álló földrajzi jelzések oltalmára irányadóak.
- 62 E tekintetben elegendő megállapítani, hogy egyfelől a szóban forgó földrajzi jelzések, és másfelől a forgalomban az áruk vagy a szolgáltatások földrajzi származásának feltüntetésére használható európai uniós együttes védjegyek olyan megjelölések, amelyek különböző jogi szabályozási rendszer alá tartoznak, és amelyek eltérő célkitűzéseket hivatottak megvalósítani. Ennélfogva, míg az európai uniós védjegy – a 207/2009 rendelet 4. cikkével összhangban – olyan megjelölés, amely az áruk vagy szolgáltatások kereskedelmi származásának a megkülönböztetésére szolgál, a földrajzi jelzés – az 1151/2012 rendelet 5. cikkének (2) bekezdésével összhangban – olyan elnevezés, amely egy meghatározott helyről, régióból vagy országból származó terméket jelöl, amelynek valamely tulajdonsága, hírneve vagy más jellemzője alapvetően földrajzi eredetének tulajdonítható, és amely előállításának legalább egy szakasza a meghatározott földrajzi területen történik.
- 63 A korábban előadottakra tekintettel a Törvényszék téves jogalkalmazás nélkül határozott úgy a megtámadott ítéletek 41–43. pontjában, hogy egy európai uniós együttes védjegy alapvető rendeltetése az, hogy a védjegyjogosult szervezet tagjainak áruit vagy szolgáltatásait más vállalkozások áruitól vagy szolgáltatásaitól megkülönböztesse, és nem ezen áruknak a földrajzi származásuk alapján történő megkülönböztetése.
- 64 Ebből következik, hogy a Törvényszék ugyancsak téves jogalkalmazás nélkül állapította meg a szóban forgó ítéletek 49., valamint 51–53. pontjában, hogy a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának alkalmazása keretében, abban az esetben, ha az ütköző megjelölések egyfelől együttes védjegyek, és másfelől egyedi védjegyek, az a lehetőség, hogy a vásárlóközönség azt hiheti, hogy az

ütköző megjelölésekkel megjelölt áruk vagy szolgáltatások azonos földrajzi származással bírhatnak, nem képezhet olyan releváns szempontot, amely elegendő lehet azok azonosságának vagy hasonlóságának megállapításához.

- 65 Ahogyan ugyanis a Törvényszék megállapította a megtámadott ítéletek 52. pontjában, egyazon földrajzi helyen áruk és szolgáltatások rendkívül széles választéka állítható elő, illetve nyújtható. Hasonlóképpen, semmi nem zárja ki, hogy egy olyan terület, amelynek a földrajzi nevét a 207/2009 rendelet 66. cikkének (2) bekezdése alapján európai uniós együttes védjegyként lajstromozták, olyan különböző nyersanyagok forrása legyen, amelyeket különböző és sokféle termék előállításához használhatnak fel.
- 66 Végül, a Törvényszék által a megtámadott ítéletek 60. pontjában elkövetett állítólagos téves jogalkalmazást illetően elegendő megállapítani, hogy a szóban forgó pont mellékes annyiban, amennyiben a megtámadott ítéletek 56–59. pontjában a Törvényszék lényegében és helyesen már megállapította, amint az a jelen ítélet 43–63. pontjából is kiderül, hogy a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja a jelen ügyben nem alkalmazható, minthogy alkalmazásának az egyik feltétele nem teljesül. A kifogás, amelyre a The Tea Board e ponttal szemben hivatkozik, hatástalan, és ennél fogva el kell utasítani (lásd ebben az értelemben: 2007. április 19-i OHIM kontra Celltech ítélet, C-273/05 P, EU:C:2007:224, 56. és 57. pont).
- 67 A fenti megfontolások összességéből következik, hogy az első jogalapot el kell utasítani.

A második jogalapról

A felek érvei

- 68 A The Tea Board előadja, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a 207/2009 rendelet 8. cikkének (5) bekezdését, illetve elferdítette a tényállást azáltal, hogy a megtámadott ítéletek 145. pontjában megállapította, hogy a „darjeeling” szóelem által felidézett pozitív tulajdonságok nem ültethetők át a Nizzai Megállapodás szerinti 35. osztályba tartozó szolgáltatásokra, ide nem értve a női alsóneműk és női fehérneműk, a parfümök, piperevizek és kozmetikai szerek, a háztartási és fürdéshez való vászonnemű, illetve a vitatott védjegyekkel megjelölt, a Nizzai Megállapodás szerinti 38. osztályba tartozó további szolgáltatások kiskereskedelmi értékesítését. Különösen, a Törvényszék tévesen állította, hogy semmi nem indokolja, hogy a vitatott védjegyek használata kereskedelmi előnyt biztosítsa a Delta Lingerie számára a szóban forgó szolgáltatások tekintetében. Egy exkluzív, egyedi minőségű finomított termék tulajdonságai, amelyeket a Törvényszék szerint a „darjeeling” szóelem megtestesít, ugyanis alkalmasak arra, hogy azokat átültessék olyan szolgáltatásokra, mint például az üzleti tanácsadás vagy távközlés, és ennek következtében a vitatott védjegyek vonzerejét megerősítsék. A Törvényszék ugyancsak elmulasztotta indokolni a megtámadott ítéletek 145. pontjában rögzített megállapítását, miszerint a „darjeeling” szóelemhez társított tulajdonságok nem ültethetők át a Nizzai Megállapodás 35. és 38. osztályba tartozó szolgáltatásokra.
- 69 Az EUIPO és a Delta Lingerie előadják, hogy a második jogalap elfogadhatatlan, amennyiben a The Tea Board azt várja a Bíróságtól, hogy a Törvényszék általi értékelést a sajátjával helyettesítse, ami mindenképpen megalapozatlan, hiszen a The Tea Board nem bizonyította sem a téves jogalkalmazást, sem a tényállás elferdítését.

A Bíróság álláspontja

- 70 Elöljáróban, tekintettel a jelen ítélet 41. pontjában ismertetett ítélkezési gyakorlatra, el kell utasítani a The Tea Board által hivatkozott, az elferdítésre utaló kifogást, minthogy e kifogást a The Tea Board egyáltalán nem támasztotta alá.

- 71 A megtámadott ítéletek 145. pontjában szereplő következtetés indokolásának hiányára alapított kifogást illetően elegendő megállapítani, hogy e pontokban a Törvényszék azért utasította el az elé terjesztett érvelést, mert az ügy irataiból nem állapítható meg, hogy a vitatott védjegyek használata kereskedelmi előnyt biztosítana a Delta Lingerie számára a női alsóneműk és női fehérneműk, a parfümök, piperevizek és kozmetikai szerek, a háztartási és fürdéshez való vászonnemű kiskereskedelmi értékesítésétől eltérő szolgáltatások tekintetében, és mert a The Tea Board nem adott elő egyetlen olyan konkrét tényezőt sem, amely ilyen előnyt biztosíthat. Az indokolás állítólagos hiánya tehát nem állapítható meg.
- 72 Azon érvet illetően, amely szerint a „darjeeling” szóelem által megtestesített tulajdonságok átültethetők lennének a védjegybejelentésekkel érintett szolgáltatások összességére, a The Tea Board valójában a tényeknek a Bíróság általi mérlegelését kívánja elérni, amelynek következtében ezt az érvet mint elfogadhatatlant el kell utasítani (lásd ebben az értelemben: 2011. március 24-i Ferrero kontra OHIM ítélet, C-552/09 P, EU:C:2011:177, 73. és 89. pont).
- 73 Mindebből következik, hogy a második jogalapot, valamint a fellebbezéseket teljes egészükben el kell utasítani.

A csatlakozó fellebbezésről

- 74 Csatlakozó fellebbezésének alátámasztásaként a Delta Lingerie egyetlen, a 207/2009 rendelet 8. cikkének (5) bekezdésének megsértésére alapított jogalapra hivatkozik. Ez a jogalap két részből áll, amelyből az első rész egyrészt a védjegyek, másrészt az oltalom alatt álló földrajzi jelzések rendeltetésének az elferdítésén, míg a második rész az indokolás ellentmondásosságán és a 207/2009 rendelet 8. cikke (5) bekezdésének téves alkalmazásán alapul.

Az egyetlen jogalap első részéről

A felek érvei

- 75 A Delta Lingerie arra hivatkozik, hogy a védjegy rendeltetése a kereskedelmi származás biztosítása, míg a földrajzi jelzés rendeltetése a földrajzi származás biztosítása. Tekintettel az eltérő rendeltetésekre, nem állapítható meg, hogy egy oltalom alatt álló földrajzi jelzés jóhírneve ténylegesen átültethető lenne az azonos áruk tekintetében együttes védjegyként lajstromozott ugyanazon megjelölésre. Ebből az következne, hogy a Törvényszék azáltal, hogy egy olyan hipotetikus előfeltevésre hivatkozott, amely szerint a korábbi védjegyek jóhírneve levezethető volt abból, hogy a „Darjeeling” elnevezés – mint teák vonatkozásában oltalom alatt álló földrajzi jelzés – által élvezett jóhírnév átültetésre került az azonos áruk tekintetében együttes védjegyként oltalom alatt álló, ugyanazon megjelölésre, tévesen alkalmazta a jogot, amikor egyrészt a védjegyek, másrészt az oltalom alatt álló földrajzi jelzések rendeltetéseit elferdítette.
- 76 Az EUIPO, valamint a The Tea Board vitatják a Delta Lingerie érvelését.

A Bíróság álláspontja

- 77 A fentiekben előadottakra tekintettel meg kell állapítani, hogy a megtámadott ítéletek 79. pontjában, azon kérdés vonatkozásában, hogy a korábbi védjegyek jóhírnevet élveztek-e, a Törvényszék megállapította, hogy a 207/2009 rendelet 8. cikkének (5) bekezdése értelmében, a vitatott határozat szövege legalábbis kétértelmű. A Törvényszék mindazonáltal kiemelte, hogy a vitatott határozatok e fejezetének az egyetlen egyértelmű mondata az, amelyből kitűnik, hogy „a fellebbezési tanács nem vont

le végleges következtetést a korábbi védjegyek jóhírnevének fennállása vonatkozásában”. A Törvényszék ugyancsak rámutatott arra, hogy a tárgyaláson e tekintetben feltett kérdésre válaszolva az EUIPO megerősítette, hogy e tekintetben nem került sor végleges következtetés levonására.

- 78 A megtámadott ítéletek 80. pontjában a Törvényszék mindazonáltal úgy ítélte meg, hogy mivel a fellebbezési tanács a 207/2009 rendelet 8. cikke (5) bekezdésének alkalmazása szempontjából folytatta le elemzését, meg kell állapítani, hogy ezen elemzés azon a hipotetikus előfeltevésen alapult, hogy a korábbi védjegyek jóhírneve bizonyított.
- 79 A megtámadott ítéletek 146. pontjában a Törvényszék – tekintettel arra, hogy a vitatott határozatok a korábbi védjegyek kivételes fokú jóhírnevének hipotetikus előfeltevésén alapulnak – úgy határozott, hogy azokat részben hatályon kívül kell helyezni annyiban, amennyiben a fellebbezési tanács elutasította a 207/2009 rendelet 8. cikke (5) bekezdésének alkalmazását azzal, hogy a bejelentett védjegyek árujegyzékébe tartozó, a Nizzai Megállapodás szerinti 25. osztályba tartozó valamennyi áru és a Nizzai Megállapodás szerinti 35. osztályba tartozó kiskereskedelmi szolgáltatások vonatkozásában kizárta, hogy fennáll a bejelentett védjegyek alapos ok nélkül történő használata tisztességtelen kihasználásának veszélye. A szóban forgó ítéletek 147. pontjában a Törvényszék rámutatott arra, hogy e részleges hatályon kívül helyezések következtében a fellebbezési tanácsnak kell végleges következtetést levonnia a korábbi védjegyek jóhírnevének fennállását és adott esetben azok mértékét illetően.
- 80 Ekképpen, ellentétben a Delta Lingerie által előadottakkal, és amint arra a főtanácsnok is rámutatott indítványának 85. pontjában, a Törvényszék nemcsak azzal kapcsolatban nem foglalt állást, hogy a korábbi védjegyek jóhírnevét bizonyították-e, hanem azzal kapcsolatban sem, hogy ennek bizonyítása céljából a „Darjeeling” elnevezés mint teák vonatkozásában oltalom alatt álló eredetmegjelölés által élvezett jóhírnév átvihető-e az azonos áruk tekintetében együttes védjegyként oltalom alatt álló, ugyanazon megjelölésre.
- 81 A Delta Lingerie egyetlen jogalapjának első része tehát a megtámadott ítéletek téves olvasatán alapul, és ennél fogva mint megalapozatlant el kell utasítani.

Az egyedüli jogalap második részéről

A felek érvei

- 82 A Delta Lingerie arra hivatkozik, hogy a Törvényszék a megtámadott ítéletekben ellentmondásos indokolást terjesztett elő, és megsértette a 207/2009 rendelet 8. cikkének (5) bekezdését.
- 83 Különösen, a megtámadott ítéletek 89., 107., 111. és 120. pontjában a Törvényszék arra a következtetésre jutott, hogy helyben kell hagyni a fellebbezési tanács azon megállapításait, amelyek szerint nem áll fenn a korábbi védjegyek megkülönböztető képessége vagy jóhírneve megsértésének veszélye, tekintettel arra, hogy egyfelől nem született olyan konkrét elemzés, amely az ütköző megjelölések közötti kapcsolat fennállását vizsgált volna, és másfelől az ütköző megjelölések által érintett áruk és szolgáltatások közötti hasonlóság teljes mértékben hiányzik. Márpedig e következtetések szerinte ellentmondanak a korábbi védjegyek megkülönböztető képességének, illetve jóhírnevének tisztességtelen használatából eredő előnnyel kapcsolatos megállapításnak, amelynek értelmében a Törvényszék úgy határozott a szóban forgó ítéletek 141. pontjában, hogy egyáltalán nem kizárt, hogy a bejelentett védjegyekkel megcélzott vásárlóközönségre vonzerőt gyakorol, hogy a bejelentett védjegyre áttevődnek a Darjeeling (India) régióhoz kapcsolódó pozitív értékek és tulajdonságok.
- 84 Az EUIPO vitatja a Delta Lingerie érveit.

85 A The Tea Board úgy véli, hogy az egyetlen jogalap jelen része elfogadhatatlan és teljes egészében megalapozatlan.

A Bíróság álláspontja

86 Először is meg kell állapítani, hogy a 207/2009 rendelet 8. cikkének (5) bekezdés szerinti, jogsértést előidéző veszélyeket illetően a Törvényszék a megtámadott ítéletek 94. pontjában felhívta a figyelmet, hogy e rendelkezés a veszélyek három típusát különbözteti meg: a bejelentett védjegy alapos ok nélküli használata az első esetben a korábbi védjegy megkülönböztető képességét sérti, a második esetben a korábbi védjegy jóhírnevét sérti, illetve a harmadik esetben tisztességtelenül kihasználja a korábbi védjegy megkülönböztető képességét vagy jóhírnevét.

87 A megtámadott ítéletekben a Törvényszék külön-külön megvizsgált minden, az előző pontban említett, jogsértést előidéző veszélyt. Először is, a korábbi védjegyek megkülönböztető képességének megsértését illetően a Törvényszék többek között megállapította – a megtámadott ítéletek 107. és 111. pontjában – egyrészt, hogy az ütköző megjelölésekkel megjelölt áruk és szolgáltatások hasonlóságának teljes hiányát figyelembe véve, a The Tea Board által említett veszély teljes mértékben hipotetikusnak tűnik, és másrészt hogy kevésbé tűnt valószínűnek, hogy az érintett vásárlóközönség azt hiheti, hogy a bejelentett védjegyekkel érintett áruk és szolgáltatások a Darjeeling régióból származnak.

88 Ezen túlmenően, ami a korábbi védjegyek jóhírnevének sérelmét illeti, a Törvényszék a megtámadott ítéletek 120. pontjában kifejtette, hogy a Darjeeling régió és a korábbi védjegyekkel megjelölt árukategória közötti egyedi kapcsolat, és a bejelentett védjegy árujegyzékében szereplő áruk és szolgáltatások, valamint az említett régió közötti ilyen kapcsolat hiánya megerősíti a korábbi védjegyek vonzereje csökkenése veszélyének hipotetikus jellegét.

89 Végül ami a korábbi védjegyek megkülönböztető képességének vagy jóhírnevének tisztességtelen kihasználásából eredő előnyt illeti, a Törvényszék a megtámadott ítéletek 141. pontjában úgy határozott, hogy egyáltalán nem kizárt, hogy a bejelentett védjegyekkel megcélzott vásárlóközönségre vonzerőt gyakorol, hogy a bejelentett védjegyekre áttevődnek az említett régióhoz kapcsolódó pozitív értékek és tulajdonságok.

90 A megtámadott ítéletek e tekintetben nem tartalmaznak semmiféle ellentmondást az indokolás terén.

91 Míg a megtámadott ítéletek 107., 111. és 120. pontja a korábbi védjegyek megkülönböztető képességét és jóhírnevét érő sérelem komoly veszélyének elemzésére irányul, a szóban forgó ítéletek 141. pontjában a Törvényszék azt vizsgálja, hogy fennáll-e annak a veszélye, hogy a bejelentett védjegyek alapos ok nélküli használata tisztességtelenül kihasználja a korábbi védjegyek megkülönböztető képességét vagy jóhírnevét.

92 Márpedig, amint azt a főtanácsnok is megállapította indítványának 90. pontjában, e különböző típusú veszélyek mérlegelésére vonatkozó vizsgálat kritériumai nem fedik szükségképpen egymást. E tekintetben, amint azt a Törvényszék a megtámadott ítéletek 71. és 95. pontjában is megemlítette, azt, hogy fennáll-e a korábbi védjegy megkülönböztető képességének vagy jóhírnevének tisztességtelen kihasználásából álló sérelem veszélye, azon áruk vagy szolgáltatások átlagos, szokásosan tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő fogyasztója szempontjából kell értékelni, amelyek vonatkozásában e védjegyet lajstromozták. Ezzel szemben a korábbi védjegy megkülönböztető képességének vagy jóhírnevének tisztességtelen kihasználásából álló sérelem esetén – amennyiben az e védjegyből a későbbi védjegy jogosultja által szerzett előnyre vonatkozik a tilalom –, az említett sérelem fennállását azon áruk és szolgáltatások átlagos, szokásosan tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő fogyasztója szempontjából kell értékelni, amelyek vonatkozásában a későbbi védjegy lajstromozását kérik.

- 93 A Törvényszék tehát – anélkül, hogy önmagának ellentmondott volna – megállapíthatta egyrészt, hogy a korábbi védjegyekkel megjelölt áruk – a jelen esetben tea – fogyasztója nem hiheti azt, hogy Delta Lingerie által benyújtott védjegybejelentésekben szereplő áruk és szolgáltatások Darjeeling régióból származnak, másrészt pedig azt, hogy a Delta Lingerie által bejelentett védjegyekkel megjelölt áruk és szolgáltatások fogyasztójára az említett régióhoz kapcsolódó pozitív értékek és tulajdonságok vonzerőt gyakorolhatnak.
- 94 Másodsorban, kifejezetten a 207/2009 rendelet 8. cikke (5) bekezdésének a megsértését illetően elegendő megállapítani, hogy ezen állítás alátámasztására egyetlen érv sem került előterjesztésre a megtámadott ítéletek indokolásának állítólagos ellentmondásosságát kivéve, amely a jelen ítélet 90–93. pontja értelmében nem megalapozott.
- 95 A fenti megfontolásokra tekintettel az egyetlen jogalap második részét, és ennél fogva a csatlakozó fellebbezést teljes egészében el kell utasítani.

A költségekről

- 96 Az eljárási szabályzat 184. cikkének (2) bekezdése alapján, ha a fellebbezés megalapozatlan, a Bíróság határoz a költségekről. Ugyanezen szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése értelmében – amely a 184. cikk (1) bekezdése szerint a fellebbezési eljárásban is alkalmazandó – a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.
- 97 Minthogy a The Tea Board pervesztes lett a fellebbezései tekintetében, és az EUIPO, valamint a Delta Lingerie kérte a The Tea Board költségek megfizetésére kötelezését, kötelezni kell őt a fellebbezésekkel kapcsolatos költségek viselésére.
- 98 Minthogy a Delta Lingerie pervesztes lett a csatlakozó fellebbezése tekintetében, és az EUIPO, valamint a The Tea Board kérte a Delta Lingerie költségek megfizetésére kötelezését, kötelezni kell őt a csatlakozó fellebbezéssel kapcsolatos költségek viselésére.

A fenti indokok alapján a Bíróság (második tanács) a következőképpen határozott:

- 1) A Bíróság a fellebbezéseket elutasítja.**
- 2) A Bíróság a The Tea Boardot kötelezi a fellebbezésekkel kapcsolatos költségek viselésére.**
- 3) A Bíróság a Delta Lingerie-t kötelezi a csatlakozó fellebbezéssel kapcsolatos költségek viselésére.**

Aláírások

i — A jelen szöveg 51. pontjában az első elektronikus közzétételt követően nyelvi módosítás történt.